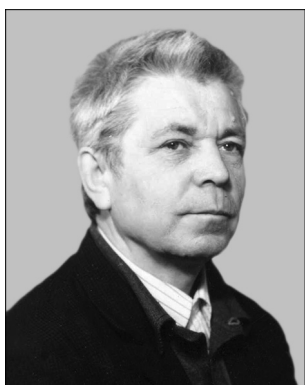

М. Г. Лабінський

Неклюєнко Микола Павлович

НЕКЛЮЄНКО Микола Павлович (02. 10. 1929, с. Литвинівка, нині Старобіл. р-ну Луган. обл. – 10. 12. 2011, Севастополь) – живописець. Член НСХУ (1972). Закін. Харків. худож. інститут (1958; викл. Б. Косарев, В. Сизиков, О. Хмельницький). Відтоді – художник-постановник Черніг. муз.-драм. театру; 1959–80 – художник Луган. худож.-вироб. комбінату. 1980 переїхав до Криму, де працював у майстернях Худож. фонду України в Севастополі. Від 1999 – на пенсії. Створював переважно портрети, пейзажі, натюрморти. Учасник міських, обл., всеукр., всесоюз., міжнар. мистецьких виставок від 1959. Персон. – у Сімферополі (2007). Деякі полотна зберігаються у музеях Києва, Харкова, Луганська, Севастополя, Сімферополя.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Я. Аренський» (1961), «Мати», «М. Чернявський» (обидва – 1963), «Реквієм» (1964), «Натхнення» (1968), «3 роботи», «Герой Соціалістичної Праці А. Шпот» (обидва – 1969), «А. Луговський» (1971), «О. Рай» (1975), «Дільничний міліціонер В. Осипов» (1977), «Після дощу. Крим» (1978), «Натхнення» (1980), «Натюрморт із маками» (1996), «Настоятель протоієрей

Михаїл» (1999), «Натюрморт. Бузок» (2000), «Весняний натюрморт» (2002), «На березі моря» (2006), «Осінній день» (2008), «Маки», «Натюрморт із гвоздиками», «Натюрморт з яблуками», «Польові квіти» (усі – 2009); серія «Мій край» (1990–2004).

Бібліографічний опис:

Неклюєнко Микола Павлович / М. Г. Лабінський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72990>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).